1. Proste operacje na wektorach

1 Zadanie

Uzupełnij załaczony program o definicje funkcji operujących na wektorach:

- 1. void linspace(double v[], double start, double stop, int n); Funkcja wypełnia tablicę rzeczywistą v n wartościami równomiernie rozłożonymi w przedziale [start, stop]. Wartość n powinna być nieujemna; dla n=1 funkcja wpisuje do początkowego elementu tablicy wartość start. Dla n=0 funkcja nie zmienia zawartości tablicy.
- 2. void add(double v1[], const double v2[], int n); Funkcja dodaje wektory, których elementy są zapisane w początkowych n elementach rzeczywistych tablic v1 i v2. Funkcja zapisuje wektor będący sumą na miejscu wektora v1.
- 3. double dot_product(const double v1[], const double v2[], int n); Funkcja oblicza i zwraca iloczyn skalarny wektorów v1 i v2 o długości n.
- 4. void multiply_by_scalar(double v[], int n, double s); Funkcja mnoży każdy element tablicy rzeczywistej v (o długości n) przez liczbe rzeczywistą s. Wynik mnożenia jest zapisywany w tablicy v.
- 5. void range(double v[], double start, double step, int n); Funkcja wpisuje do n początkowych elementów rzeczywistej tablicy v wartości ciągu arytmatycznego o postępie step. Postęp może mieć wartość ujemną wtedy kolejne elementy tablicy będą stanowić ciąg malejący. Wartość n powinna być nieujemna. Dla n=1 funkcja wpisuje do początkowego elementu tablicy wartość start. Dla n=0 funkcja nie zmienia zawartości tablicy.

Uzupełnij też pomocniczą funkcję void $read_vector(double\ v[],\ int\ n)$, która czyta ze standardowego wejścia n elementową tablicę rzeczywistą v.

2 Wejście

Pierwszy wiersz standardowego wejścia zawiera jedną liczbę naturalną $1\leqslant F\leqslant 5$, oznaczającą kod funkcji do wykonania, zgodny z numeracją z poprzedniego paragrafu. Kolejne wiersze są zależne od wartości F, i tak:

- 1. F=1: druga linia wejścia zawiera dwie liczby rzeczywiste (start i stop) i jedną liczbę całkowitą (wartość $0 \le n \le 100$).
- 2. F=2: druga linia zawiera jedną liczbę całkowitą $0 < n \le 100$ (długość dodawanych wektorów). Kolejne dwie linie zawierają po n liczb rzeczywistych każda (elementy wektorów v1 i v2).
- 3. F = 3: druga linia zawiera jedną liczbę całkowitą $0 < n \le 100$ (długość mnożonych wektorów). Kolejne dwie linie zawierają po n liczb rzeczywistych każda (elementy wektorów v1 i v2).
- 4. F=4: druga linia zawiera jedną liczbę całkowitą $0 < n \le 100$ (długość wektora) i jedną liczbę rzeczywistą s (przez którą mnożymy elementy wektora v). Kolejna linia zawiera n liczb rzeczywistych (elementy wektora v).
- 5. F = 5: druga linia wejścia zawiera dwie liczby rzeczywiste (start i step) i jedną liczbę całkowitą (wartość $0 \le n \le 100$).

3 Wyjście

Wyjście programu również zależy od użytej funkcji. Dla $F=1,\,2,\,4,\,5$ program wypisuje (w jednej linii) elementy wyznaczonego wektora. Dla F=3 program wypisuje jedną liczbę rzeczywistą - iloczyn skalarny wektorów.

Wszystkie liczby rzeczywiste powinny być wyprowadzone z dwoma miejscami po kropce dziesiętnej (format "%.2f").

4 Przykłady

4.1 Wejście

```
1
-10 10 11
```

Wyjście

```
-10.00 -8.00 -6.00 -4.00 -2.00 0.00 2.00 4.00 6.00 8.00 10.00
```

4.2 Wejście

```
2
5
1 2 3 4 5.5
6 5 2 7.5 3
```

Wyjście

7.00 7.00 5.00 11.50 8.50

4.3 Wejście

3

_

1 2 3 4 5.5

6 5 2 7.5 3

Wyjście

68.50

4.4 Wejście

4

5 3.5

1 2 3 4 5

Wyjście

3.50 7.00 10.50 14.00 17.50

4.5 Wejście

5

1 -0.4 5

Wyjście

1.00 0.60 0.20 -0.20 -0.60